

ชื่อเรื่อง การศึกษาศักยภาพและแนวโน้มการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชุมชนผู้ไท
ผู้วิจัย ชลธิรศน์ ไชยประสิทธิ์
พงศ์พันธุ์ ศรีธาทิพย์
หน่วยงาน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
แหล่งงบประมาณ ทุนวิจัยประเภทอุดหนุนทั่วไป มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีงบประมาณ 2551

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชุมชนผู้ไท กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ ประชาชนผู้ไทที่อาศัยอยู่ในอำเภอหนองสูง อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร อำเภอเขาวง อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 400 คน ตัวแทนจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวน 10 คน และนักท่องเที่ยว จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ ดังนี้

สิ่งที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ผู้ไทมีเครื่องแต่งกายที่เป็นเอกลักษณ์ ผู้ไทมีงานหัตถกรรมที่สวยงามและเป็นเอกลักษณ์ ส่วนระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวครั้งนี้ โดยเฉลี่ย 1.53 วัน ช่วงเวลาที่นิยมเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุดคือ ช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางท่องเที่ยวคนเดียวมากที่สุดโดยนิยมใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทาง นักท่องเที่ยวนิยมเลือกซื้อของที่ระลึกประเภท ผ้าไหม ผ้าพื้นเมืองมากที่สุด สื่อที่ทำให้รู้จักแหล่งท่องเที่ยวผู้ไทคือ เว็บไซต์ ส่วนวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว คือ เพื่อค้นหาและเรียนรู้วิถีชีวิตชาวบ้าน

สิ่งที่มีศักยภาพในด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว คือ มีการรักษาวัฒนธรรม ประเพณี ให้คงอยู่ต่อไป ด้านเส้นทางการเข้าถึง คือ ถนนที่ตัดผ่านชุมชนของเป็นถนนลาดยาง มีความสะดวกสบายแม้อยู่ในฤดูฝน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก คือ มีสถานที่จอดรถที่มีความปลอดภัย และสร้างความเชื่อมั่นในเรื่องทรัพย์สินให้แก่นักท่องเที่ยวได้

ทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยว พบว่า ประชาชนในท้องถิ่นมีความภาคภูมิใจกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชนของท่าน ส่วนการมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยวของชุมชน พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในด้านการเข้าร่วมกิจกรรมรักษาความสะอาด ความสวยงามของสภาพแวดล้อม และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชน

แนวโน้มของนักท่องเที่ยวมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2551 และนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในช่วงเดือนเมษายน และพฤศจิกายน

Abstract

The purposes of this research were to study the potential and tendency of cultural tourism of Phu Thai community, The sampling group consisted of 1) 400 Phu Thai people from Nong Sung district and Khamcha-E district, Mukdahan province including Khao Wong district and Kuchinarai district, Kalasin province, 2) 10 delegates from related government organizations and 3) 200 tourists. The research tool were questionnaire and interview form which summarized to the result as following ;

The most attractive issue for visiting Phu Thai community were the beautiful and unique costumes and handicrafts. The visiting period was 1.53 days in average which mostly found at weekend and tourists preferred traveling alone by private vehicle. The popular souvenir were silk and local dresses. The effective media for promoting the Phu Thai tourist attraction was its own website. The purpose of visiting were finding out and learning villager's way of life.

The most potential of motivation of Phu Thai community tourism was last long cultural and traditional conservation, while the convenient asphalt roads throughout community area was an advantage on tourist spot access especially in rainy season. Tourists showed great worries on their stuffs, so the most useful facilities they need was safety parking area.

The local people's attitude for tourism was they were proud of their way of life and cultural community, while their participation were found on the tourist attraction cleaning project, maintaining the nice surrounding and community tidiness.

The tendency of number of tourists was increasing comparing to the year of 2007 which the traveling in April and November for cultural tourism was interested by most of them.